

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobkyně:

Bc. I. K.

zastoupená advokátem JUDr. Josefem Kopřivou
sídlem Vodičkova 709/33, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

Ředitel Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje
sídlem 30. dubna 1682/24, 702 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2017 č. j. KRPT-30709-72/ČJ-2011-0700KR, ve věci služebního poměru,

takto:

- I. Výrok II. rozhodnutí Ředitele Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje ze dne 8. 11. 2017 č. j. KRPT-30709-72/ČJ-2011-0700KR se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Josefa Kopřivy, sídlem Vodičkova 709/33, 110 00 Praha 1.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím:
 - I. zrušil rozhodnutí náměstka ředitele krajského ředitelství (dále jen „služební funkcionář I. stupně“) pro ekonomiku ze dne 13. 3. 2014 č. j. KRPT-30709-30/ČJ-2011-0700PE, kterým nebyla žalobkyni poskytnuta náhrada za ztrátu na služebním příjmu po dobu neschopnosti ke službě, náhrada za bolest, náhrada za ztížení společenského uplatnění a náhrada nákladů spojených s léčením, a věc vrátil služebnímu funkcionáři I. stupně k novému projednání a rozhodnutí;
 - II. nepřiznal žalobkyni náhradu nákladů odvolacího řízení.
2. Žalobkyně podanou žalobou napadá výrok II. shora uvedeného rozhodnutí. Má za to, že požadavek na náhradu nákladů odvolacího řízení řádně uplatnila a s ohledem na zrušení rozhodnutí služebního funkcionáře I. stupně byla v odvolacím řízení úspěšná.
3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Zdůrazňuje, že žalobkyně v odvolání nepřesně formulovala požadavek na výrok rozhodnutí odvolacího orgánu ve věci samé. Nelze nepřesně požadovat způsob rozhodnutí v rámci odvolacího řízení, který doslovně ani nemůže být splněn (zde zrušení rozhodnutí služebního funkcionáře I. stupně bez dalšího), a na druhou stranu očekávat, že tento nepřesný požadavek bude v případě náhrady nákladů odvolacím orgánem modifikovaně interpretován, a to navíc způsobem vyhovujícím představám žalobkyně. Tím spíše měl být návrh rozhodnutí odvolacího orgánu přesně formulován, když žalobkyně byla i v odvolacím řízení zastoupena advokátem. Zdůrazňuje, že v době podání odvolání mohl žalovaný rozhodnutí služebního funkcionáře I. stupně buď změnit, nebo toto rozhodnutí zrušit s účinky zastavení řízení, anebo odvolání zamítnout a uvedené rozhodnutí potvrdit. Až zákonem č. 183/2017 Sb. byly s účinností od 1. 7. 2017 rozšířeny možnosti odvolacího orgánu o zrušení rozhodnutí služebního funkcionáře I. stupně a vrácení věci k dalšímu řízení. Uvádí dále, že žalovaný nikdy rozhodnutí služebního funkcionáře I. stupně nezměnil, pročež o úspěchu žalobkyně nelze hovořit. V současné situaci nelze ani vyslovit jednoznačný závěr o tom, zda žalobkyniny nároky nebudou opět nepřiznány.
4. V napadeném rozhodnutí je výrok o náhradě nákladů řízení odůvodněn tak, že žalovaný zdůrazňuje specifikum předchozího rozhodnutí o odvolání ze dne 4. 7. 2014, neboť to bylo zrušeno rozsudkem zdejšího soudu ze dne 7. 12. 2016 č. j. 22 Ad 91/2014-37. Uvádí, že přestože v rozhodnutí ze dne 4. 7. 2014 nebylo o náhradě nákladů rozhodnuto vůbec, v žalobě proti tomuto rozhodnutí to žalobkyně nenamítala. Uvádí dále, že pokud se žalobkyně odvoláním domáhala zrušení rozhodnutí služebního funkcionáře I. stupně bez dalšího, nenavrhla legální možnost, která by se v rámci řízení o odvolání dala aplikovat a tím její návrh uspokojit. Jelikož tak lze jen spekulovat o skutečném úmyslu žalobkyně co

do navrženého způsobu rozhodnutí odvolacího orgánu, nelze podle žalovaného hovořit o tom, že by měla v řízení o odvolání úspěch, a to tím spíše, že je zastupována advokátem.

5. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
6. Podle § 2 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.
7. Podle § 37 odst. 1 věty druhé správního řádu podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.
8. Právě citovaná ustanovení zcela rozbíjejí filipiku žalovaného o formulaci odvolacího návrhu žalobkyně.
9. Ať již byl totiž odvolací návrh formulován jakkoli, z podání žalobkyně i sám žalovaný seznal, že se jedná o odvolání, jehož prostřednictvím se žalobkyně snaží domoci nároků, které jí služební funkcionář I. stupně nepřiznal.
10. Poté bylo ovšem na žalovaném, aby o tomto odvolání rozhodl, a to některým ze způsobů, které mu zákon dává. Této povinnosti ho nemohla žádná – byť i sebenešťastnější – formulace návrhu rozhodnutí odvolacího orgánu zbavit. Uvedeného si konečně byl žalovaný zjevně vědom, neboť o odvolání – i přes vytýkanou formulaci návrhu odvolacího rozhodnutí – rozhodl, a to způsobem, který mu zákon umožňuje.
11. Podle § 177 odst. 2 věty první zák. č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“), jestliže je účastník v řízení o odvolání (...) úspěšný, má nárok na náhradu nákladů od bezpečnostního sboru.
12. Krajský soud se proto dále věnoval otázce, zda lze zrušení rozhodnutí služebního funkcionáře I. stupně a vrácení věci k dalšímu řízení hodnotit jako úspěch žalobkyně v odvolacím řízení.
13. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení se – podobně jako v občanském soudním řízení či v soudním řízení správním – úspěch určuje podle výsledků řízení.
14. Na rozdíl od soudního řízení správního či občanského soudního řízení však zákon o služebním poměru nepřiznává příslušníkovi právo na náhradu nákladů řízení před služebním funkcionářem I. stupně a především neurčuje pro případ zrušení věci a jejího vrácení k novému projednání žádnou pravomoc služebního funkcionáře I. stupně rozhodnout o náhradě nákladů odvolacího řízení v novém rozhodnutí o věci podle finálního výsledku sporu [v občanském soudním řízení srov. § 224 odst. 3 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), v soudním řízení správním srov. § 110 odst. 3 s. ř. s.).
15. Současně nelze spoléhat na skutečnost, že odvolací orgán se bude věci zabývat znovu a rozhodovat v budoucnosti o náhradě nákladů odvolacího řízení. Nelze totiž vyloučit, že služební funkcionář I. stupně příslušníku v plném rozsahu vyhoví. Nelze ani vyloučit,

že příslušník z jiných důvodů odvolání proti novému rozhodnutí služebního funkcionáře I. stupně nepodá.

16. Za této situace dospívá krajský soud k závěru, že se jedná o situaci obdobnou situaci, kdy soud ve správním soudnictví zruší rozhodnutí správního orgánu a věc mu vrátí k novému projednání a rozhodnutí (§ 78 odst. 1, 4 s. ř. s.). V takovém případě je zrušení rozhodnutí správního orgánu úspěchem žalobce ve věci a žalobci náleží náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).
17. Proto i v případě rozhodování o náhradě nákladů odvolacího řízení podle zákona o služebním poměru platí, že zrušení rozhodnutí služebního funkcionáře I. stupně odvolacím orgánem představuje úspěch příslušníka v odvolacím řízení. V takovém případě příslušníku svědčí podle § 177 odst. 2 zákona o služebním poměru nárok na náhradu nákladů odvolacího řízení.
18. Napadené rozhodnutí je ovšem vystavěno na zcela jiných premisách i závěrech. Proto ho krajský soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
19. V dalším řízení jsou správní orgány vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
20. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:
 - a) zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč
 - b) náklady právního zastoupení advokátem
 -) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:
 - 1) příprava a převzetí věci
 - 2) sepis žaloby § 7, § 9 odst. 4 písm. d) 9 300 Kč
 - 3) sepis repliky ze dne 2. 5. 2018 vyhl. č. 177/1996 Sb.
 -) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. ▫) § 13 odst. 3 900 Kč
 -) DPH 21% z částek uvedených pod písm. ▫)- § 57 odst. 2 s. ř. s. 2 142 Kč
 -)

Celkem

15 342 Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 o. s. ř. k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 30. května 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje